



## Katedra Morfologii i Embriologii Zakład Cytofizjologii, Histologii i Embriologii

Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

91-036 Łódź, ul Narutowicza 60  
tel. 042 631 98 07 fax 042 630 66 18



- » Aktualności
- » Sekretariat
- » Pracownicy
- » Publikacje
- » Kolo Naukowe

Studenckie Kolo Naukowe przy Zakladzie Cytofizjologii, Histologii i Embriologii  
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

Łódź, ul. Narutowicza 60

Opiekun Kola Naukowego

dr n. med. Jacek Danowski  
e-mail: [jdawowski@poczta.onet.pl](mailto:jdawowski@poczta.onet.pl)

Członkowie Kola Naukowego

Przewodniczący: Maciej Ortowski  
e-mail: [maciek\\_o@oya.net.pl](mailto:maciek_o@oya.net.pl)

Członkowie:  
Renata Skrzypczak  
Paulina Kwiatkowska  
Adam Kowalczyk  
Iwona Białek  
Joanna Sliz

### Dydaktyka

- Wydział
- » Lekarski
- » Lekarsko-Dentystyczny
- » Wydział Nauk o Zdrowiu
- Oddział
- » Kosmetologii
- » Medycyny Laboratoryjnej
- » Położnictwa
- » Techniki Dentystyczne
- » Dentystry
- » Atlas Histologii

Nasze prace:

**Anna Jastrzębska, Anna Łupińska**

**GRASICA JAKO NARZĄD WEWNĄTRZWDZIELNICZY**

Opiekun: **dr n. med. Piotr Surmacki**

Indywidualny Tok Studiów, Zakład Cytofizjologii, Histologii i Embriologii Uniwersytetu Medycznego w Łodzi

Grasica tak pod względem swej czynności jak i budowy, jest narządem przejściowym pomiędzy narządami o utkaniu limfoidalnym, a typowymi gruczołami dokrewnymi. Zrąb grasicy tworzą komórki nabłonkowe, komórki IDC (interdigitating-reticulum cells), komórki mioidalne.

Grasica pełni funkcje centralnego narządu limfatycznego zapożyczając układ odpornościowy w dojrzałe limfocyty T. Stanowi ona miejsce dojrzewania, selekcji i różnicowania macierzystych komórek szpikowo-pochodnych, co jest głównym przedmiotem zainteresowań większości naukowców. Komórki zrębu grasicy wywarzają szereg substancji o charakterze hormonów. Do najważniejszych należą: tymozyn, tymulina (grasiczy czynnik surowicy - FTS), tymopoetyn, grasiczy czynnik humoralny (THF) i grasiczy hormon homeostatyczny (HTH).

Celem naszej pracy jest przedstawienie, na podstawie zebranego piśmiennictwa, grasicy jako narządu wydzielania wewnętrznego. Pomimo wielu przeprowadzonych badań jest to zagadnienie wciąż w niewielkim stopniu poznane i opisane. Próbę zebrania informacji na ten temat podjął w 1973 roku Luckey w swojej książce pt: "Thymic Hormones".

W naszej pracy chcemy przedstawić czynność hormonów grasicy, porównać wiedzę na ich temat z 1973 roku, z tą jaką dysponujemy dzisiaj. Chcemy zarysować też możliwości wykorzystania tych substancji w medycynie klinicznej jako przyszłych środków terapeutycznych w leczeniu chorób.

Praca przedstawiona na XLIV STN w Łodzi

**Ortowski Maciej**

**Badania morfologiczne nerek szczura w przebiegu doświadczalnej osteoporozy**

Opiekun: **dr n. med. Jacek Danowski**

SKN przy Zakładzie Cytofizjologii, Histologii i Embriologii UM w Łodzi

Osteoporoza to przewlekła, układowa choroba szkieletu, objawiająca się niską masą kości i jej upośledzoną mikroarchitekturą, co powoduje zwiększoną podatność na złamania. W Polsce narażonych na osteoporozę jest około 9 milionów osób, dotkniętych nią jest około 30% ludzi po 50 roku życia.

Osteoporoza występuje najczęściej u kobiet w okresie postmenopauzalnym, ze względu na niedostateczne wydzielanie estrogenów. Estrogeny zwiększają absorpcję wapnia pośrednio przez wzrost produkcji witaminy D w nerkach i zapewnienie prawidłowej odpowiedzi receptorów jelitowych na witaminę D. Osteoporozę można wywołać doświadczalnie u samic szczurów, poprzez usunięcie gruczołów piciowych. Do chwili obecnej praktycznie nie są znane zmiany, zachodzące w nerkach w przebiegu osteoporozy. Celem pracy było zbadanie zmian histologicznych, powstających w nerkach u szczurów w przebiegu osteoporozy. Badania przeprowadzono na 8 samicach szczurów rasy Wistar, w wieku ok. 3 miesięcy i o przeciętnej ciężarze 180 g. U połowy z nich dokonano ovariectomii poprzez dwa nacięcia grzbietowo-boczne o długości ok. 1 cm ponad jajnikami. Pozostałe cztery zwierzęta służyły jako grupa porównawcza (wykonano u nich cięcie powłok, bez usuwania jajników). W pół roku po zabiegu oraz w rok po zabiegu pobrano z nich nerki. Przeprowadzono badania histologiczne nerek z użyciem preparatów barwionych hematoxyliną i eozyńną, metodą p.a.S oraz z odczynów histochemicznych na fosfatazę kwaśną i fosfatazę zasadową. Stwierdzono brak zmian histologicznych w nerkach w porównaniu z preparatami uzyskanymi od zwierząt grupy porównawczej. Odczyn p.a.S. w nerkach zwierząt z osteoporozą był nieco bardziej nasilony, podobnie jak odczyn na fosfatazę zasadową. W odczynie na fosfatazę kwaśną nie stwierdzono różnic.

Praca przedstawiona na XLIV STN w Łodzi

« [Wstecz](#)